

които владѣли отъ Уралъ до Азовско море и Кавказкы планины. На сѣверъ отъ Козары-ты по Волгѣ и Камѣ живѣли *Бѣлгары*, които не были много, нѣ были твърдѣ трудолюбиви, и вѣртѣли голѣмѣ тѣрговиѣ.

Единъ русский лѣтописецъ казва, че Источни-ти Славяне пратили пратеници отъвѣдъ море-то до Варяжско-то плѣмя Руси да искать князь, и рекли: „Наша-та земя е много голѣма и богата, нѣ нѣма урядбѣ, та дойдѣте да князовате и да ны владѣете“. Тогава три брата, Рюрикъ, Синеусъ и Труворъ, отышли съ дружинѣ-тѣ си, и ся заселили тамъ. Отъ тогава источни-ти Славяне ся нарекли *Русси*. Слѣдъ смърть-тѣ на Синеуса и Трувора, всичка-та земя останѣла на Рюрика, който станѣлъ пръвѣ русский князь. Неговый родъ царувалъ отъ 862 до 1598 год.

Отъ прѣмници-ты Рюриковы най-прочють былъ *Свяшославъ* (945—972). Той былъ много суровъ и юнакъ, и токо-речи въ всичко-то си царуване былъ все на войнѣ. Той призелъ Козарско-то царство и Дунавскѣ Бѣлгариѣ. Нему много ся поревнѣла Дунавскѣ Бѣлгариѣ, та искалъ да си прѣнесе столнинѣ-тѣ отъ Кыевъ въ прочють-тѣ тогава бѣлгарскѣ столнинѣ, Прѣславѣ. Нѣ Бѣлгаре-ти, съ помощъ-тѣ на византийскый царь Ивана Цимисхий, го испѣдили отъ Бѣлгариѣ. Слѣдъ смърть-тѣ на Святослава сѣднѣлъ на прѣстола сынъ му *Владимиръ* (980—1015). Той былъ като бащѣ си войникъ. До негово врѣмя Руси-ти были язычници; той развалилъ язычество-то, и насадилъ христіанскѣ-тѣ вѣрѣ въ русскѣ-тѣ земѣ. Слѣдъ Владимира сѣднѣлъ на прѣстола *Ярославъ I* (1015—1054). Той былъ на онова врѣмя единъ отъ най-умны-ты и силны рускы князове. *Ярославъ* залѣгалъ много за христіанство-то, правилъ църквы, училища, и повикалъ отъ Бѣлгариѣ бѣлгарскы попове, които занесли тамъ съ себеси старо-бѣлгарскы книги. Слѣдъ Ярослава руска-та земя ся раздѣлила на много княжества. Това раздѣление было причина да станѣтъ голѣмы размирици помежду князове-ты, и най-сетнѣ да ги завладѣять Монголи-ти.